

รายวิชาภาษาไทย

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เรื่อง วรรณกรรมร่วมสมัย (๑)

ครูผู้สอน ครูปรเมษฐ ศรีกำเหนิด

ครูคณิตา หนูนอนันต์

วรรณกรรมร่วมสมัย

(๑)

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. บอกหลักการแสดงความคิดเห็นจากวรรณกรรมร่วมสมัยได้
๒. แสดงความคิดเห็นจากการอ่านวรรณกรรมร่วมสมัยได้
๓. เห็นคุณค่าของการอ่านวรรณกรรมร่วมสมัย

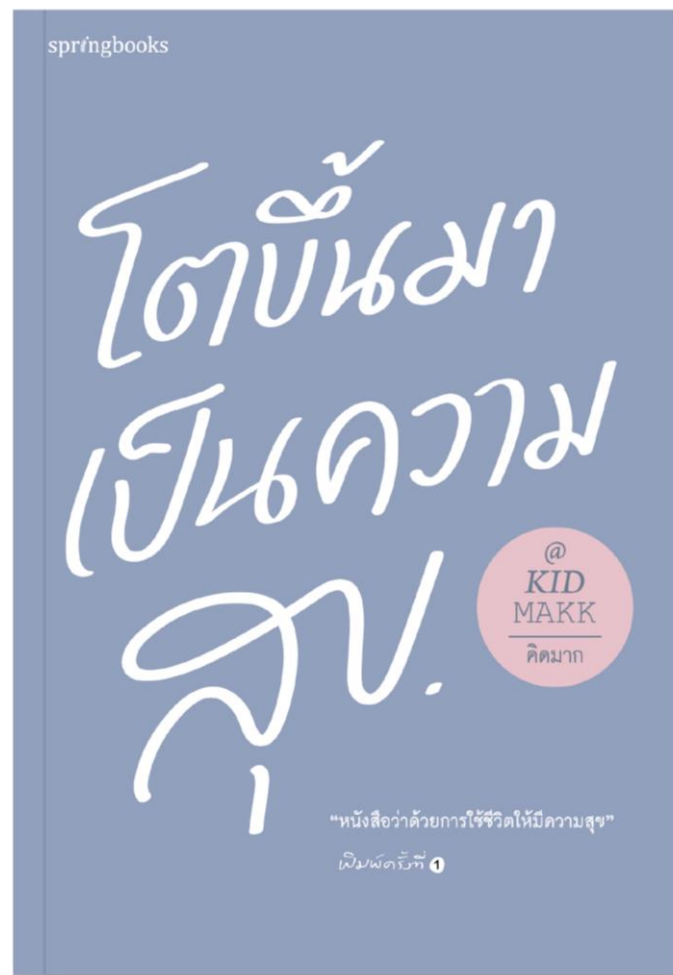

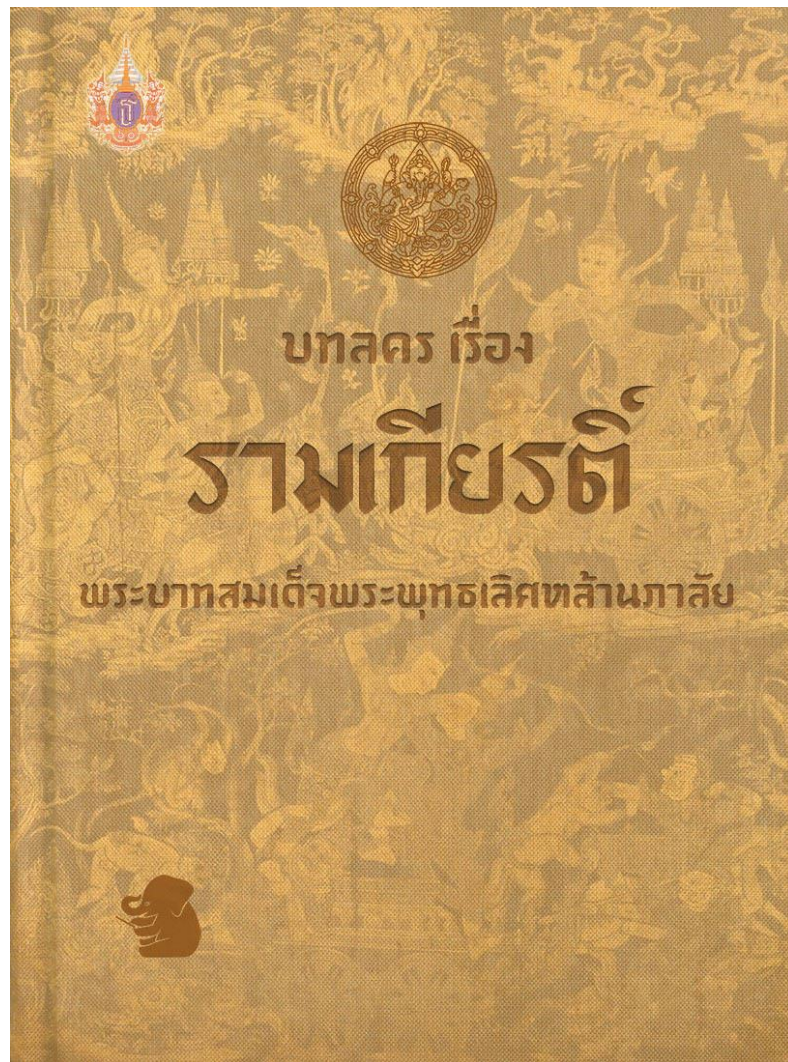

ชวนไปดูกัน

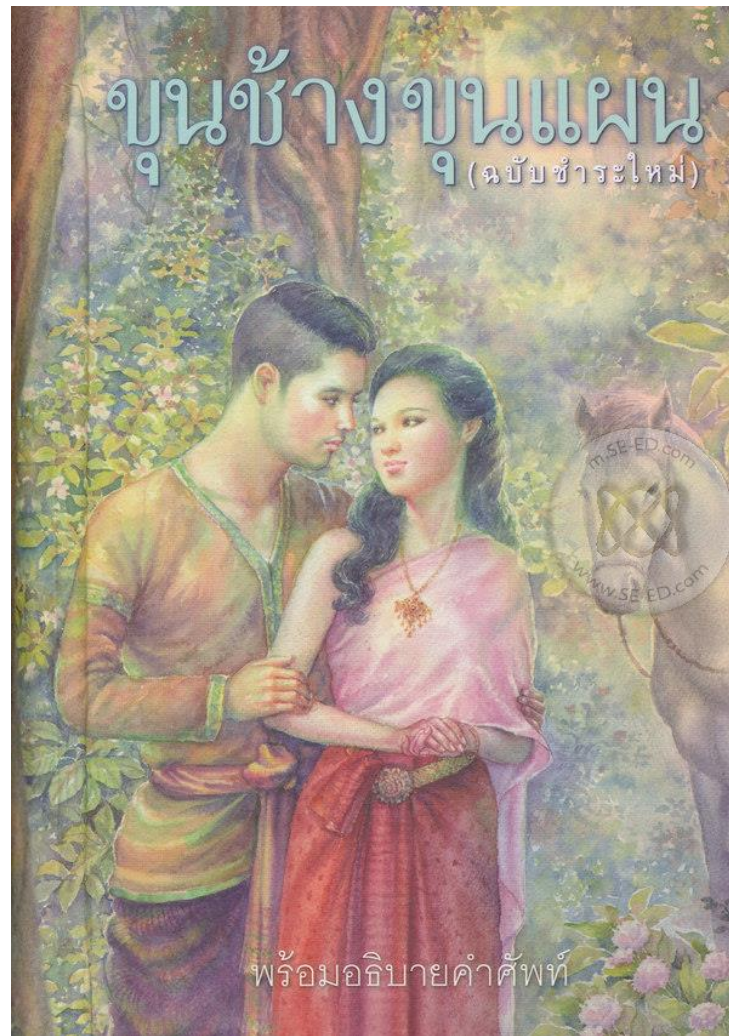
เอ๊ะ ! มันคือสิ่งใด

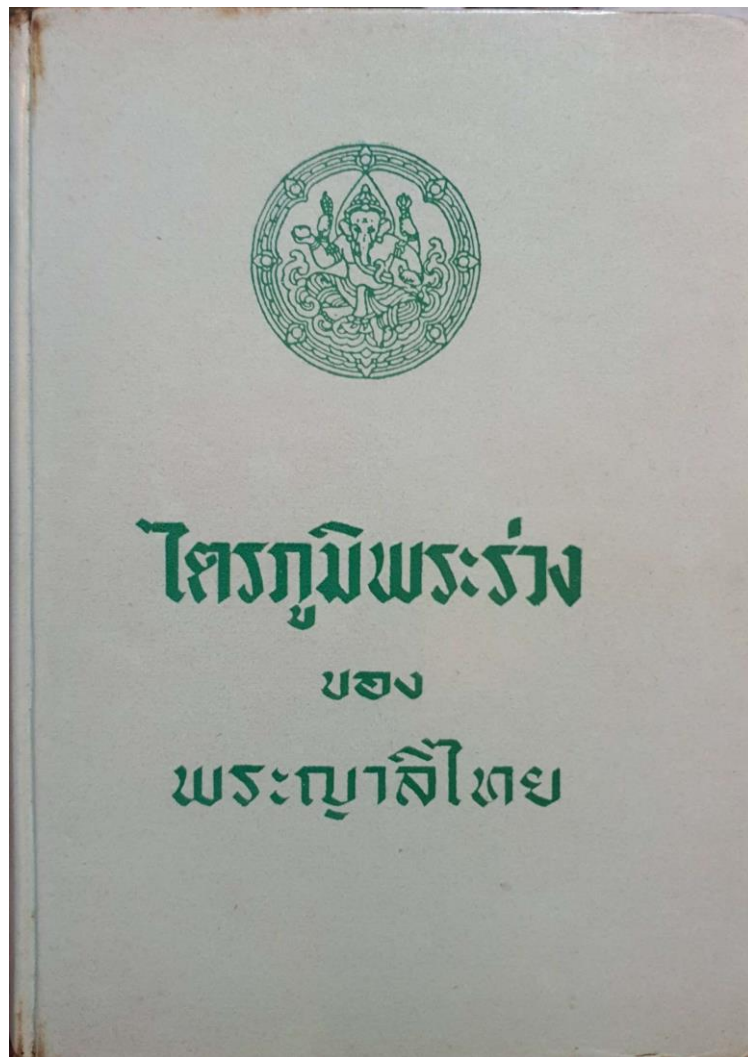

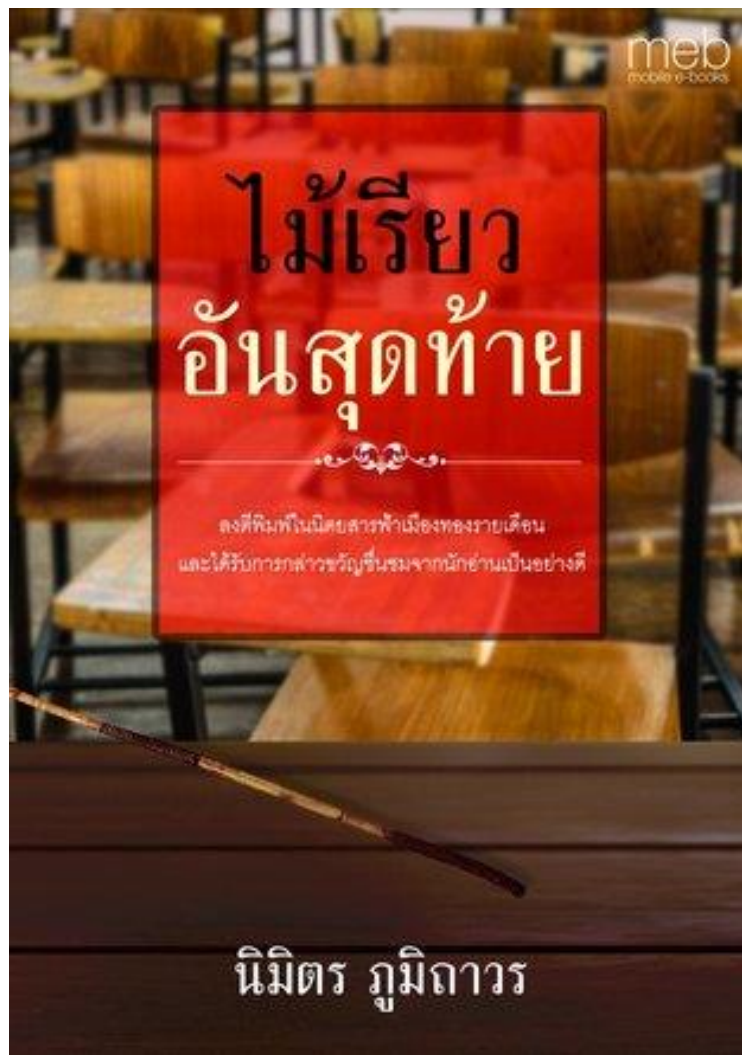

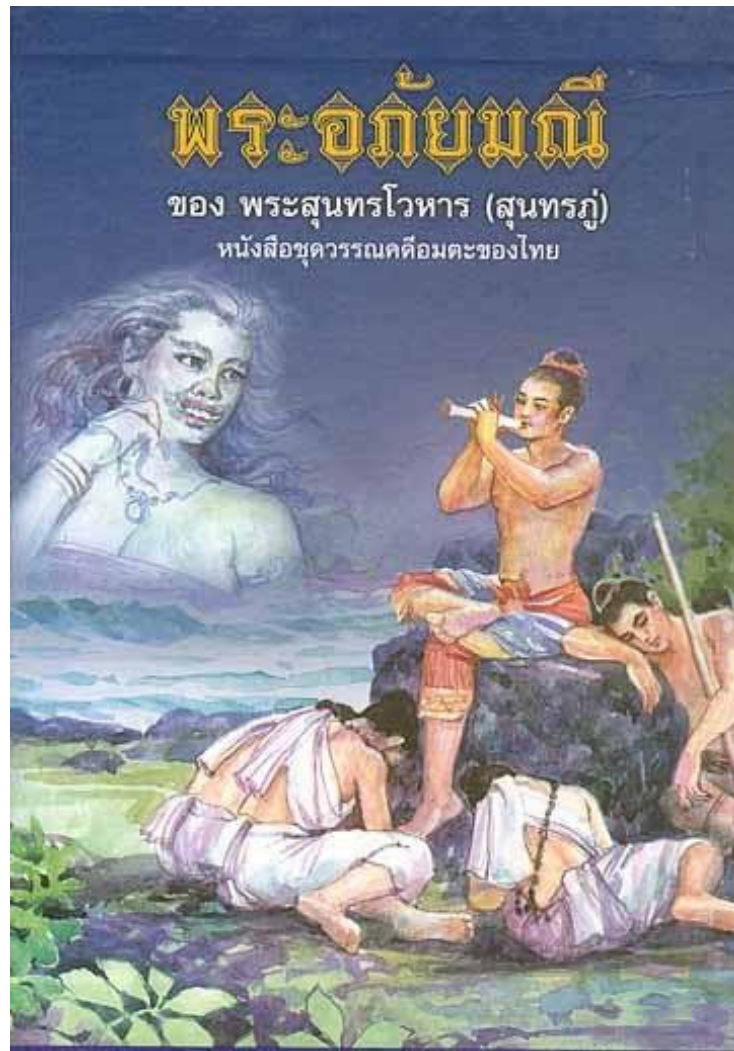

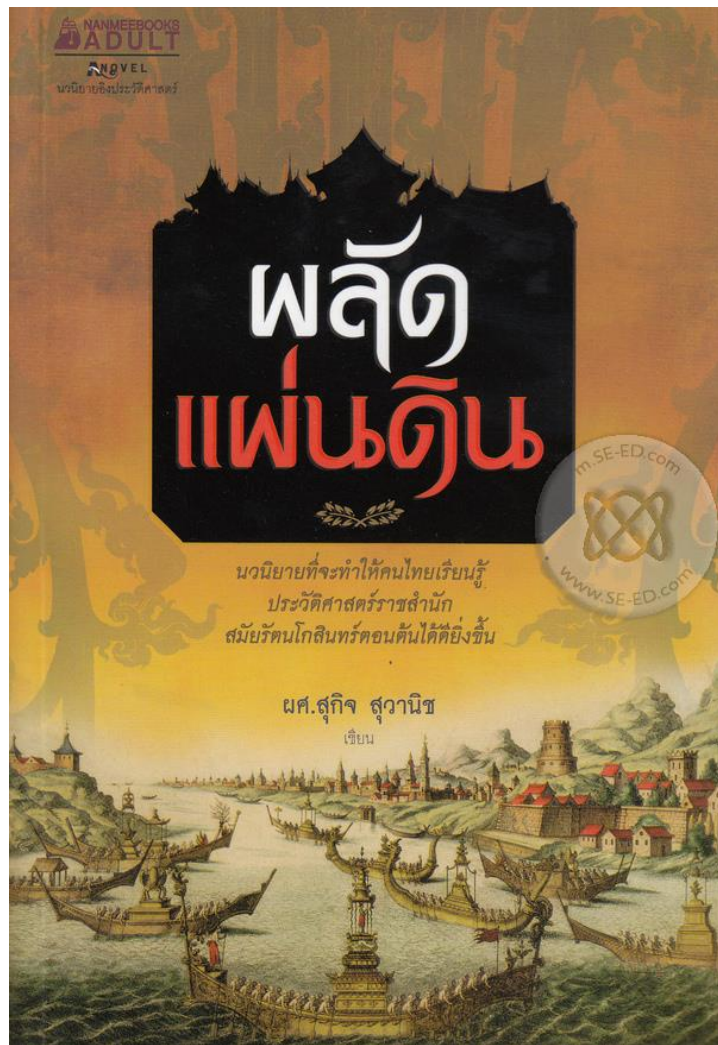

The background features a collage of school-related items. On the left, there is a stack of orange books. On the right, there are yellow and pink books, with a yellow pencil resting on the pink one. At the bottom left, a pair of blue-rimmed glasses is visible. The central text is in a dark blue, sans-serif font.

ช่วยกันแบ่ง ... แย่งกันตอบ
เห็นชอบหนังสือ ... ยึดถือสิ่งใด

วรรณกรรม

- โตขึ้นมาเป็นความสุข
- ความสุขของกะทิ
- นาคพระโขนง
- ไม้เรียวอันสุดท้าย
- ผลัดแผ่นดิน

วรรณคดี

- รามเกียรติ์
- ขุนช้าง ขุนแผน
- ไตรภูมิพระร่วง
- พระอภัยมณี
- สามก๊ก

คำถามกระตุ้นความคิด

นักเรียนบอกได้หรือไม่
ว่าวรรณคดีและวรรณกรรมต่างกันอย่างไร

วรรณคดี

หมายถึง วรรณกรรมที่ได้รับความนิยมอย่าง
แต่ดั้งเดิมมีคุณค่าทางวรรณศิลป์ มีเนื้อหา
รูปแบบเหมาะสมสามารถยกระดับจิตใจให้
สูงขึ้น

วรรณกรรม

หมายถึง งานเขียนทั่วไป ที่แต่งขึ้นเพื่อ
จุดหมายใดจุดมุ่งหมายหนึ่ง เช่น นิทาน
ตำนาน เรื่องเล่า ขำขัน เรื่องสั้น นวนิยาย
บทเพลง ฯลฯ

คำถามกระตุ้นความคิด

นักเรียนเคยได้ยินคำว่า
“วรรณกรรมร่วมสมัย” หรือไม่

คำถามกระตุ้นความคิด

นักเรียนคิดว่าวรรณกรรมร่วมสมัย
เป็นอย่างไร

วรรณกรรมร่วมสมัย

หมายถึง วรรณกรรมที่มีเนื้อหา มีแนวความคิด
ที่คล้ายคลึงกัน อยู่ในแนวเดียวกัน จึงเป็นแนวคิดที่
สร้างสรรค์ประโยชน์ให้เกิดแก่มวลชนเป็นสำคัญ

คำถามกระตุ้นความคิด

นักเรียนคิดว่า **หลักการแสดงความคิดเห็น**
จาก **วรรณกรรมร่วมสมัย**
มีความสำคัญหรือไม่

หลักการแสดงความคิดเห็น จากวรรณกรรมร่วมสมัย

๑. ต้องอ่านวรรณกรรมนั้นอย่างเข้าใจ
๒. ใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง และสุภาพ
๓. มีเหตุผล ความยุติธรรม และทัศนคติที่ดี
๔. ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์

ใบความรู้ที่ ๑ วรรณกรรมร่วมสมัย เรื่อง เด็กที่ครูไม่ต้องการ
หน่วยเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง อ่าน ทด คิด พิจารณา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง วรรณกรรมร่วมสมัย ๑
รายวิชา ภาษาไทย รหัส ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เสียงไม้เรียวกระทบกันดัง ขวบ ขวบ นักเรียนที่เข้าแถวที่เข้าแถวหน้าเสาธงเงียบกริบ พวก ตัวเล็ก ๆ ที่เคยคุยกันจ้อกแจ้กเวลาร้องเพลงชาติ ยืนตัวแข็งเป็นตุ๊กตา "คนอื่นอย่าเอาเสียงอย่าง ถ้าขึ้นประพุดจะถูกทำโทษแบบนี้ สำหรับนายก่อน เคยห้ามเคยสอนนับครั้งไม่ถ้วน ยังไม่จำ ถ้าทำอีกต้องเอา ๒ คุณ ๒ คุณ ๓ เท่าไร ก่อน" ครูใหญ่ตาลุกวาว จ้องที่ก้อน

"๙ ครับ"

"เออดี สูตรคุณประเทศไหนกันพ่อคุณ ป.๓ แล้ว นี่ละมัดมัดขาดโรงเรียน ตอบใหม่"

"๖ ครับ"

"ใช่ ต่อไปหกที่จำไว้ไปได้"

ก้อนค่านับ เดินก้มหน้ากลับไป เสียงนักเรียนพิมพ์่า ตัวเบียด ๆ เริ่มแหยกันอีก

ใคร ๆ พากันลงความเห็น ว่า ก่อนเป็นเด็กเกรเหลื่อขอ ขาดโรงเรียนบ่อย รังแกคนอื่น ตำครู ผู้หญิง ลักเปิดโกตามหมู่บ้าน ลักสมุดดินสอเพื่อน ออกจากบ้านมาโรงเรียน เอาหนังสือซ่อนแฉะเล่นเสีย กลางทาง บางวันกลับจากโรงเรียนไม่ถึงบ้าน นอนเสียกับเพื่อน บางทีกินอนตามกองฟาง ทำเอาครู ปวดหัวไปตาม ๆ กัน เขียนตีเท่าไรๆ ไม่มีผล พวกผู้ใหญ่ที่รู้จักต่างพยากรณ์ชะตาของก้อนไว้ว่า โตขึ้นถ้าไม่ตายโหง ก็ติดคุก

ก้อนอายุ ๑๑ขวบ กำลังเรียนชั้นประถม ๓ ผอมสูง ผิวดำ ที่มุมปากมีรอยแตกขาว เป็นยวง โรคขาดอาหาร ประวัติที่ครูเกรียง ครูประจำชั้นบันทึกไว้ ก่อนกำพร้าวัดตั้งแต่ยังจำความไม่ได้ แม่มิ่วใหม่ ทิ้งให้ก้อนอยู่กับยาย ก่อนขาดความอบอุ่นจากแม่ มียายที่เอาแต่ดูค่าตามแบบของคนแก่ ที่จะให้เด็กทำอะไรให้ได้ตั้งใจ ยิ่งฐานะยากจนหาเข้ากินคำ จึงไม่มีเวลาเอาใจใส่กับหลาน เพียงมีข้าวกรอกหม้อ ไปวันๆ ก็พอใจแล้ว

สิ้นเสียงสัญญาณระฆังหยุดพักกลางวัน เด็ก ๆ กругันออกมาจากห้องเรียน หัวปิ่นโต หม้อข้าว เตรียมรับประทานอาหารกลางวัน บางคนตรงเข้ามาหาแม่ค้า คนขายหวานเย็นขายกระดังงัวลั่น เด็กๆ วิ่งเข้าไปล้อม

ก้อนออกไปยืนอยู่ห่างๆ จากกลุ่มเด็กเหล่านั้น ตาจับอยู่ที่วัตถุสีเขียวสีแดงที่เด็กๆ กำลังกิน กันอย่างลืมหูลืมตา ความหิวมันเตือนน้ำย่อย น้ำย่อยเตือนให้น้ำลายไหลเตรียมออกมาเพื่อคลุกเคล้าอาหาร นานๆ เขาจะยกมือขึ้นเช็ดปาก กลืนน้ำลาย ก้อนยืนเหมือนถูกสะกด ปล่อยความคิดฟุ้งซ่านออกไป

ใบความรู้

วรรณกรรมร่วมสมัย

เรื่อง เด็กที่ครูไม่ต้องการ

ใบความรู้

วรรณกรรมร่วมสมัย เรื่อง เด็กที่ครูไม่ต้องการ

เสียงไม้เรียวกระทบกันดัง ขวบ ขวบ นักเรียนที่เข้าแถวหน้าเสาธงเจียบกริบ พวกตัวเล็ก ๆ ที่เคยคุยกันจ้อกแจ้กเวลาร้องเพลงชาติ ยืนตัวแข็งเป็นตุ๊กตา

“คนอื่นอย่าเอาเสียงอย่าง ถ้าขึ้นประพจน์จะถูกทำโทษแบบนี้ สำหรับนายก้อน เคยห้าม เคยสอนนับ ครั้งไม่ถ้วน ยังไม่จำ ถ้าทำอีกต้องเอา ๒ คุณ ๒ คุณ ๓ เท่าไร ก้อน” ครูใหญ่ตาลูกกวาว จ้องที่ก้อน
“๙ ครั้ง”

“เออดี สูตรคุณประเทศไหนกันพ่อคุณ ป. ๓ แล้ว นี่ละมัวแต่ขาดโรงเรียน ตอบใหม่”

“๖ ครั้ง”

“ใช่ ต่อกไปหกที่จำไว้ไปได้”

ก้อนค้ำบ เดินก้มหน้ากลับไป เสียงนักเรียนพึมพำ ตัวเปี้ยก ๆ เริ่มแห่กันอีก

ใบความรู้

วรรณกรรมร่วมสมัย เรื่อง เด็กที่ครูไม่ต้องการ

ใคร ๆ พากันลงความเห็นว่่า ก้อนเป็นเด็กเกเรเหลือขอ ขาดโรงเรียนบ่อย รังแกคนอื่น ต่ำครุผู้หญิง ลักเปิดไก่อ่ตามหมู่บ้าน ลักสมุดดินสอเพื่อน ออกจากบ้านมาโรงเรียนเอาหนังสือช่อนแวะเล่นเสียกลางทาง บางวันกลับจากโรงเรียนไม่ถึงบ้าน นอนเสียกับเพื่อน บางทีก็นอนตามกองฟาง ทำเอาครูปวดหัวไปตาม ๆ กัน เฝี่ยนตีเท่าไร ๆ ไม่มีผล พวกผู้ใหญ่ที่รู้จักต่างพยากรณ์ชะตาของก้อนไว้ว่า โตขึ้นถ้าไม่ตายโหง ก็ติดคุก

ก้อนอายุ ๑๑ ขวบ กำลังเรียนชั้นประถม ๓ ผอมสูง ผิวดำ ที่มุมปากมีรอยแตกขาวเป็นยวงโรคขาดอาหาร ประวัติที่ครูเกรียง ครูประจำชั้นบันทึกไว้ ก้อนกำพรว้าพ่อตั้งแต่ยังจำ ความไม่ได้แม่มีผัวใหม่ ทิ้งให้ก้อนอยู่กับยาย ก้อนขาดความอบอุ่นจากแม่ มียายที่เอาแต่ดุดำตามแบบของคนแก่ ที่จะให้เด็กทำอะไรให้ได้ตั้งใจ ยิ่งฐานะยากจนหาเช่ากินคำ จึงไม่มีเวลาเอาใจใส่กับหลาน เพียงมีข้าวกรอกหม้อ ไปวัน ๆ ก็พอใจแล้ว

ใบความรู้

วรรณกรรมร่วมสมัย เรื่อง เด็กที่ครูไม่ต้องการ

สิ้นเสียงสัญญาณระฆังหยุดพักกลางวัน เด็ก ๆ กรูกันออกมาจากห้องเรียน หิวปิ่นโต หม้อข้าว เตรียมรับประทานอาหารกลางวัน บางคนตรงเข้ามาหาแม่ค้า คนขายหวานเย็นเขย่ากระดิ่งรัวลั่น เด็ก ๆ วิ่งเข้าไปล้อม

ก่อนออกไปยืนอยู่ห่างๆ จากกลุ่มเด็กเหล่านั้น ตาจับอยู่ที่วัตฤสีเขียวสีแดงที่เด็ก ๆ กำลังกินกันอย่างลืมหื้ม ความหิวมันเตือนน้ำย่อย น้ำย่อยเตือนให้น้ำลายไหลเตรียมออกมาเพื่อคลุกเคล้าอาหาร นาน ๆ เขาจะยกมือขึ้นเช็ดปาก กลืนน้ำลาย ก่อนยื่นเหมือนถูกสะกด ปล่อยความคิดฟุ้งซ่านออกไป

ใบความรู้

วรรณกรรมร่วมสมัย เรื่อง เด็กที่ครูไม่ต้องการ

เด็กพวกนั้นใส่เสื้อผ้าเนื้อดี สะอาด เพราะมีพ่อแม่ซื้ให้ สวมถุงเท้า รองเท้า มีหมวก กั้นแดด มีกระเป๋าหนังสือสวย ๆ มีสตางค์มาซื้อขนมกินทุกวัน บางคนยังได้ค่าจ้างมาโรงเรียน มีโอกาสร้องให้อ่อนแม่เมื่ออยากได้ตุ๊กตาหรือรถไชลานซึกคัน แม่คอยห่มผ้าให้ในยามดึก อากาศหนาว บางคนพ่อแม่เอารถมาส่งถึงโรงเรียน

กัมดูตัวบ้าง เสื้อกางเกงสีซีฟุ้ง กั้นขาด ปะแล้วปะอีกจนหาเนื้อเดมิไม่พบ เวลาเดินลมเข้าวูบ ๆ รองเท้า หมวกไม่ต้องพูดถึง มองไปทางโรงอาหารพวกนั้นกำลังกินข้าวอย่าง เอร์ดีร่อย พวกที่อิมแล้ววิ่งเล่นกันอย่างสนุกสนาน สายตาขุนมัวของก้อนหลบต่ำลง ไม่อยากเห็นภาพนั้นอีกต่อไป เดินก้มหน้าออกไปทางหลังโรงเรียน ตอนบ่ายครูเวรเรียกก้อนมาทำโทษอีก เพราะมีเด็กมาฟ้องว่า ก้อนไปขโมยส้มในสวนหลังโรงเรียนกิน

ใบความรู้

วรรณกรรมร่วมสมัย เรื่อง เด็กที่ครูไม่ต้องการ

“ตอนหยุดพัก เธอไปขโมยส้มเขาใช่ไหม” ครูเวรตั้งคำถาม

“ครับ”

“ก็ลูก”

“๒ ครั้ง”

“ครูเคยบอกกี่ครั้งแล้ว ไม่ให้ขโมยของคนอื่นจำได้ไหม”

“จำได้ครับ

“แล้วทำไมเอาอีก” เจียบ ก้อนไม่ตอบ ไม่มีคำแก้ตัว ก้มหน้านั่ง ในที่สุดก็โดนไม้เรียวเพื่อไม่ให้คนอื่น
เอาอย่าง

ใบความรู้

วรรณกรรมร่วมสมัย เรื่อง เด็กที่ครูไม่ต้องการ

เช้าวันรุ่งขึ้น พ่อเด็กชายสมศักดิ์ นักเรียนชั้นเดียวกันกับก้อนมาหาครูใหญ่ “ครูช่วยจัดการให้ที่ไ้ก่อนมันต่อยลูกผมเสียหน้าตาบวม ดูซีครับ” ผู้เป็นพ่อฟ้องครูใหญ่ ซี้ให้ดูหน้าลูก มีรอยเขียวที่ขอบตา “ครูต้องเขียนให้เข็ดเสียบ้าง”

“ครับ เดี่ยวผมจัดการให้” ครูใหญ่รับปากพ่อของสมศักดิ์ด้วยความเกรงใจ เพราะเป็นพ่อค้าใหญ่ รวย เคยออกเงินสร้างโรงเรียนตั้งคอนหลัง ซ้ำมีลูกชายคนเดียว ประคบประหงมกันเป็นเทวดา ความรักทำให้เกิดความลำเอียง อำนาจเงินทำให้เกิดความเกรงใจ

ก้อนถูกตี ๖ ที เพราะต้องเอาสองคุณกลางวันวันนั้น หลังจากเด็กออกจากห้องไปหมดแล้ว ครูเกรียงเรียกก้อนเข้าพบ

“ทำไมไปต่อยสมศักดิ์เขาละก้อน” เป็นน้ำเสียงที่แสดงความปรานี

“เขาว่าผมไอ้ซี้ขโมยครับ”

ใบความรู้

วรรณกรรมร่วมสมัย เรื่อง เด็กที่ครูไม่ต้องการ

“เราต้องอดทนซิก่อน เกิดเป็นลูกผู้ชายต้องทน เสี่ยงเข่าว่ามันไม่เจ็บแสบอะไร เราทำร้ายเขา มันผิด กฎของโรงเรียน ครูเห็นใจเธอ รักเธอ อยากเห็นเธอเป็นคนดี มีเรื่องอะไรคับข้องใจ ต้องเล่าให้ ครูฟัง บ้าง ครูเหมือนพี่หรือพ่อของเธอ ไม่ต้องกลัว มีอะไรบอกนะ”

ครูเกรียงยื่นมือไปลูบหัวก้อนเบา ๆ ด้วยความรักที่มีต่อศิษย์ ซึ่งบางทีก็เสหมือนลูก น้ำใส ๆ จาก ดวงตาอันขุ่นมัวคู่นั้นเริ่มไหลออกมาอาบแก้ม เป็นครั้งแรกที่ครูเกรียงเห็นน้ำตาของก้อน มันเป็นน้ำตา แห่งความตื่นตันใจ ความน้อยใจ ความดีใจระคนกัน อาจเป็นครั้งแรกที่เขาได้รับความอบอุ่น ได้รับความเห็นใจ เคยแต่ถูกดุด่า ถูกตำหนิ คาดโทษไม้เรียว ไม่มีใครเป็นมิตรกับเขาเลย

ก้อนมองตามครูเกรียงไปจนลับตา ความสุขที่เขาได้รับเพียงชั่วครู่ กำลังจะหมดไป พร้อมกับ ภาพของครู ที่ลับไป ชะโงกดูที่หน้าต่าง แต่ไม่เห็นครูเสียแล้ว

ใบความรู้

วรรณกรรมร่วมสมัย เรื่อง เด็กที่ครูไม่ต้องการ

กลับมา นั่งที่โต๊ะ หยิบหนังสือขึ้นมาเปิด ภาพที่ผุดขึ้นบนหนังสือ มันจะทยอยกันมาเป็นลำดับ สีเขียวแดงของหวานเย็น กล้วยปิ้งร้อนๆ ก้วยเตี๋ย ข้าวราดแกง ข้าวต้มมัด ส้มโอ ภาพสุดท้ายไม่เรียว กำลังลงหลังตัวเอง

ปิดหนังสือ เดินไปรินน้ำดื่ม ๑ แก้วเต็ม ๆ กลับมาฟุบลงกับโต๊ะ ภาพย่ำหัวขาวโพลนถือไม้ไล่ตีปากก็ดำอยู่ไม่ขาด ขึ้นบนกระท่อม เปิดหม้อข้าว ข้าวหมดหม้อ ปืบข้าวสารก็เกลี้ยง ล้วนแต่เป็นภาพของความผิดหวัง แล้วภาพที่ตนปรารถนาก็มาแทน ได้สวมเสื้อกางเกงชุดใหม่ กระเป๋าหนังสือใบงาม สมุดเนื้อดี มีรูปปกเป็นอศวินกำลังขี่ม้า ดินสอแท่งสวย กำลังอ้อยกกับก้วยเตี๋ยสามใหญ่ ข้าวหวานเย็นอีก ๑ แห่ง เพื่อน ๆ พวกมันมาเล่นด้วย แม่กำลังโอบกอดลูบหัว

เสียงระฆังดังขึ้น ภาพจริงและภาพปลอมที่เกิดขึ้นบนจอแห่งจิตของก้อนก็ล้มหายไป ลูกจากโต๊ะไปดื่มน้ำเปล่า ๆ อีกสองแก้ว เตรียมเข้าเรียน

ใบความรู้

วรรณกรรมร่วมสมัย เรื่อง เด็กที่ครูไม่ต้องการ

ข่าวก๊อชขาดโรงเรียน ๓ วัน เป็นเรื่องธรรมดาสำหรับครูในโรงเรียน แต่เรื่องเงินในกระเป๋าถือของครูสตรีน๊ะซี เป็นเรื่องโจษจันกันในวงครู เกือบทุกคนลงโทษก๊อช ครูลืมหักกระเป๋าไว้บนโต๊ะพักเดียวเงินหายไป ๕๐ บาท พอตื่นขึ้นก๊อชขาดโรงเรียน เลยคิดกันว่าก๊อชไม่กล้ามาเพราะกลัวถูกทำโทษด้วยเหตุนี้ครูเกรียงจึงตกลงใจไปบ้านก๊อช

ครูเกรียงเป็นครูใหม่ เข้ามาสอนในโรงเรียนบ้านไร่ไม่ถึงปี และไม่ใช่คนบ้านนั้น จึงต้องถามชาวบ้านมาตลอดทางประมาณ ๒ กิโลเมตรก็ถึงบ้านก๊อช ซึ่งควรจะเรียกว่ากระท่อมมากกว่าบ้าน มุงหญ้าคา ฝาขัดแตะ เสาโย้ไปด้านหนึ่งใช้ไม้ค้ำไว้กันล้ม หลังคามีรูโหว่ เพราะหญ้าคาเก่าปลายหลุดไป ต้องเอาถุงพลาสติกแซมไว้กันฝนรั่ว ขนาดของกระท่อมนอนแทบไม่ตลอดตัว ขณะที่ก้าวขึ้นไป มันไหว ยวบยาบน่ากลัวฟัง

ใบความรู้

วรรณกรรมร่วมสมัย เรื่อง เด็กที่ครูไม่ต้องการ

บนเสื่อไม้เก่า ๆ มีร่างของหญิงชราอนอนอยู่ ผอมเห็นซี่โครงขึ้นเป็นซี่ ๆ หน้าที่ย่นยาน กระเพื่อมขึ้นลงเวลาหายใจ ก้อนลูกขึ้นจากเตาหุงข้าวมุมกระท่อม ยืนเก้ก้างด้วยความประหลาดใจ เลยทำอะไรไม่ถูก

“กำลังทำอะไรก่อน อ้อ หุงข้าวรี” ครูเกรียงหันไปทางหม้อข้าวที่กำลังเดือดมีไฟลุกท่วมหม้อ เพราะเป็นไฟฟืน

“ต้มข้าวต้มให้ยายครับ”

“ครูมาเยี่ยมเธอ คิดว่าป่วยเป็นอะไรไป”

“ไครมา หือ ก่อน ไครมา” เสียงแหบเครือของยาย

“ครูมา ยาย ครู”

“อ้อ ครู” แกท่าท่าจะลุกขึ้นนั่ง แต่ครูเกรียงห้ามไว้

“ผมมาเยี่ยมครับป้า เห็นก้อนหายไปหลายวันคิดว่าเจ็บป่วยเป็นอะไรไป”

“อ้อ ฉันทป่วยเสียหลายวัน ก้อนต้องขาดโรงเรียน แย่จริง ๆ ครู คนหาเข้ากินค้ำมาเจ็บเสีย ก็ไม่มีอะไรจะกิน ได้ก้อนพอเก็บผักหักฟืนบ้าง รับจ้างเขา ได้เงินมาซื้อข้าวสารหุง บางวันก็อิ่ม บางวันก็ไม่อิ่ม เฮ้อ”

ใบความรู้

วรรณกรรมร่วมสมัย เรื่อง เด็กที่ครูไม่ต้องการ

แกหยุดชอบพอดีก่อนยกชามข้าวต้มมาให้ เป็นข้าวต้มเหลว ๆ มีน้ำมากกว่าเม็ด ก่อนพุงให้ยาย ลุกขึ้นนั่ง แล้วเริ่มกินข้าวต้ม

“กินข้าวเสียก่อน ก่อน”

ก่อนจัดการกับข้าวต้มที่เหลือก้นหม้อ ข้าวต้มเปล่าใส่เกลือเค็ม ๆ รสหวานมันของข้าวใหม่ ทำให้ ข้าวต้มหม้อนั้นหมดไม่รู้ตัว

“ป่ากินยาอะไรบ้างหรือเปล่า” ครูเกรียงหันไปทางยายของก้อนที่อิมแล้ว กำลังเติมน้ำจาก กระจ่างนม เก่า ๆ

“ก้อนมันซื้อมาให้ ไม่รู้ยาอะไร กินเข้าไปพอหายปวดหัว” แกชี้ไปทางขวดยา ครูเกรียงหยิบ มาดูและ ต้องแปลกใจเพราะตัวหนังสือที่ปิดไว้ข้างขวด บอกชื่อยา “แอสไพริน” เป็นลายมือของเขาเอง

“ยาในห้องพยาบาลโรงเรียน” ครูเกรียงคิด

ใบความรู้

วรรณกรรมร่วมสมัย เรื่อง เด็กที่ครูไม่ต้องการ

เมื่อลงบันไดบ้านก่อนมาแล้ว ครูเกรียงรำพึงกับตัวเองว่า “ก่อนเธอไม่ได้เลยไปทุกอย่าง อย่างที่ใคร ๆ พากันเข้าใจหรือ ครูไม่ตำหนิเธอเลยที่เธอ ขาดโรงเรียน ๓ วัน ครูเสียอีกควรถวายเธอ พรุ่งนี้ครูจะลาโรงเรียน ๔ วัน เพื่อกลับไปเยี่ยมแม่ซึ่งป่วย อยู่ที่บ้าน”

เล่าเรื่องประเทืองปัญญา

ให้นักเรียนทำใบงาน

เรื่อง แสดงความคิดเห็น
จากวรรณกรรมร่วมสมัย

คำชี้แจงบทบาทนักเรียน

ให้นักเรียนทำใบงาน เรื่อง

แสดงความคิดเห็น

จากวรรณกรรมร่วมสมัย

คำชี้แจงบทบาทครูปลายทาง

๑. ดูแลการทำงานของนักเรียน
๒. ให้คำแนะนำนักเรียน
ในการทำงาน

ใบงานที่ ๑ เรื่อง แสดงความคิดเห็นจากวรรณกรรมร่วมสมัย
หน่วยเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง อ่าน พุด คัด พิจารณา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง วรรณกรรมร่วมสมัย ๑
รายวิชา ภาษาไทย รหัส ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ใบงาน

ให้นักเรียนทำใบงาน เรื่อง
แสดงความคิดเห็น
จากวรรณกรรมร่วมสมัย

คำชี้แจง แสดงความคิดเห็นจาก เรื่อง “เด็กที่ครูไม่ต้องการ”

๑. ตัวละครสำคัญในเรื่อง “เด็กที่ครูไม่ต้องการ” ได้แก่ใครบ้าง

.....
.....

๒. จากเรื่องนี้ “เด็กที่ครูไม่ต้องการ” คือใคร

.....
.....

๓. ก่อนเป็นเด็กที่มีสภาพชีวิตเป็นอย่างไร

.....
.....

๔. การที่ก่อนถูกครูใหญ่ทำโทษ เหมาะสมหรือไม่ เพราะอะไร

.....
.....

๕. ก่อนเป็นเด็กที่ครูเกรียงไม่ต้องการหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....
.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ตรวจสอบ เห็นชอบด้วยกัน

ตัวละครสำคัญในเรื่อง “เด็กที่ครูไม่ต้องการ” ได้แก่ใครบ้าง

- ครูเกรียง
- ครูใหญ่
- ครูแวร
- ก้อน
- เพื่อนนักเรียน
- ยายของก้อน

จากเรื่องนี้ “เด็กที่ครูไม่ต้องการ” คือใคร

ก้อน เพราะ ขาดโรงเรียนบ่อยครั้ง,
ตำครูผู้หญิง, รังแกคนอื่น และลักขโมย

ก่อนเป็นเด็กที่มีสภาพชีวิตเป็นอย่างไร

กำพร้าพ่อแม่ ต้องอยู่กับยาย และ
ขาดการดูแลเอาใจใส่ที่ดี

นักเรียนคิดว่าภารกิจที่ก่อนถูกครูใหญ่ทำโทษ
เหมาะสมหรือไม่ เพราะอะไร

ไม่เหมาะสม ครูใหญ่ควรพิจารณา
สาเหตุที่ทำให้ก่อนต้องประพฤติตัวเช่นนี้
และหาทางแก้ไข

ก้อนเป็นเด็กที่ครูเกรียงไม่ต้องการหรือไม่
เพราะเหตุใด

ไม่ใช่ เพราะครูเกรียงเห็นสภาพความ
เป็นอยู่ของก้อน จึงเข้าใจและพยายาม
ช่วยเหลือ

มาด้วยกันเถิดหนู...
สรุปความรู้พร้อมกัน

วรรณกรรมร่วมสมัย
มีความสำคัญอย่างไร

วรรณกรรมร่วมสมัย เรื่อง
เด็กที่ครูไม่ต้องการ
มีประโยชน์ต่อการเรียน
ของนักเรียนอย่างไร

บทเรียนครั้งต่อไป

เรื่อง

วรรณกรรมร่วมสมัย (๒)

สิ่งที่ต้องเตรียม

๑. ใบงาน เรื่อง เรียงลำดับ จับเหตุการณ์
๒. ใบความรู้ เรื่อง การพิจารณาคุณค่าของวรรณกรรมร่วมสมัย
๓. ใบงาน เรื่อง อธิบายคุณค่าจากเรื่อง “เด็กที่ครูไม่ต้องการ”

